

Welkom in het LLOYD HOTEL

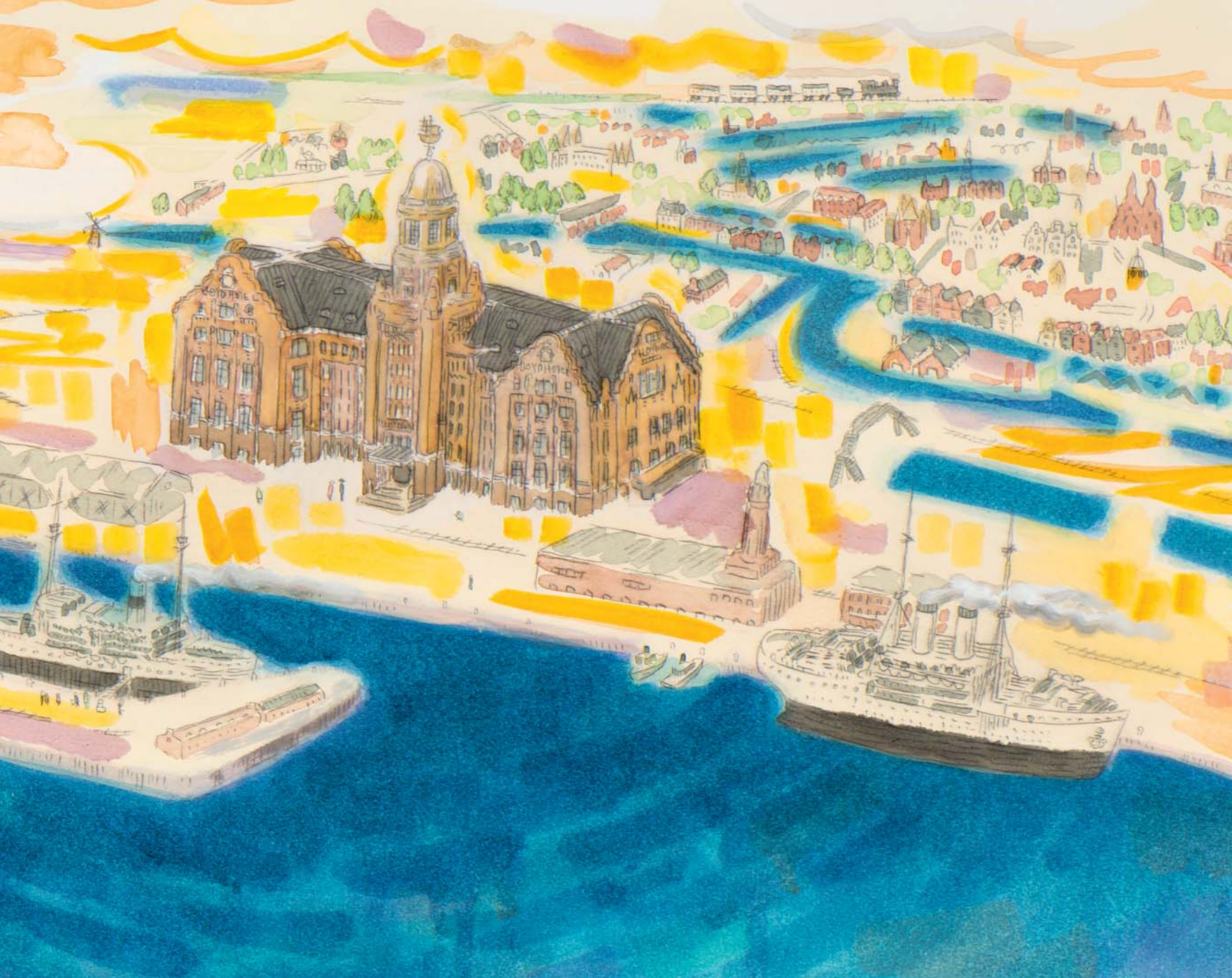
Etsuko Nozaka & Yasuyoshi Botan

RUBINSTEIN

LLOYD

Er was eens een dappere muis. Hij heette Piep en hij was altijd op reis.
Piep had al vele uithoeken van de wereld gezien.

Op een dag kwam hij aan in de Hollandse havenstad Amsterdam.
En daar zag hij een prachtig, splinternieuw gebouw.
'Ah, eindelijk heb ik een mooie plek gevonden! Dáár ga ik wonen!' dacht hij blij.

Dit was ongeveer honderd jaar geleden.
De naam van het gebouw was 'Het Lloyd Hotel'.

Een doosje lucifers, een postzegel, een cacaoblikje...
Piep leende allerlei spulletjes van het hotel en maakte
daarmee achter een muur een gezellig kamertje.
Maar toch had hij het gevoel dat er nog iets ontbrak.

Klop... klop klop klop.
Op een ochtend werd er op de deur geklopt.
Wie zou dat zijn?
Piep deed de deur open en...

Daar stond een meisjesmuis.
Ze heette Katja. Samen met een mensenfamilie was ze met de trein
helemaal vanuit Rusland naar het Lloyd Hotel gekomen.

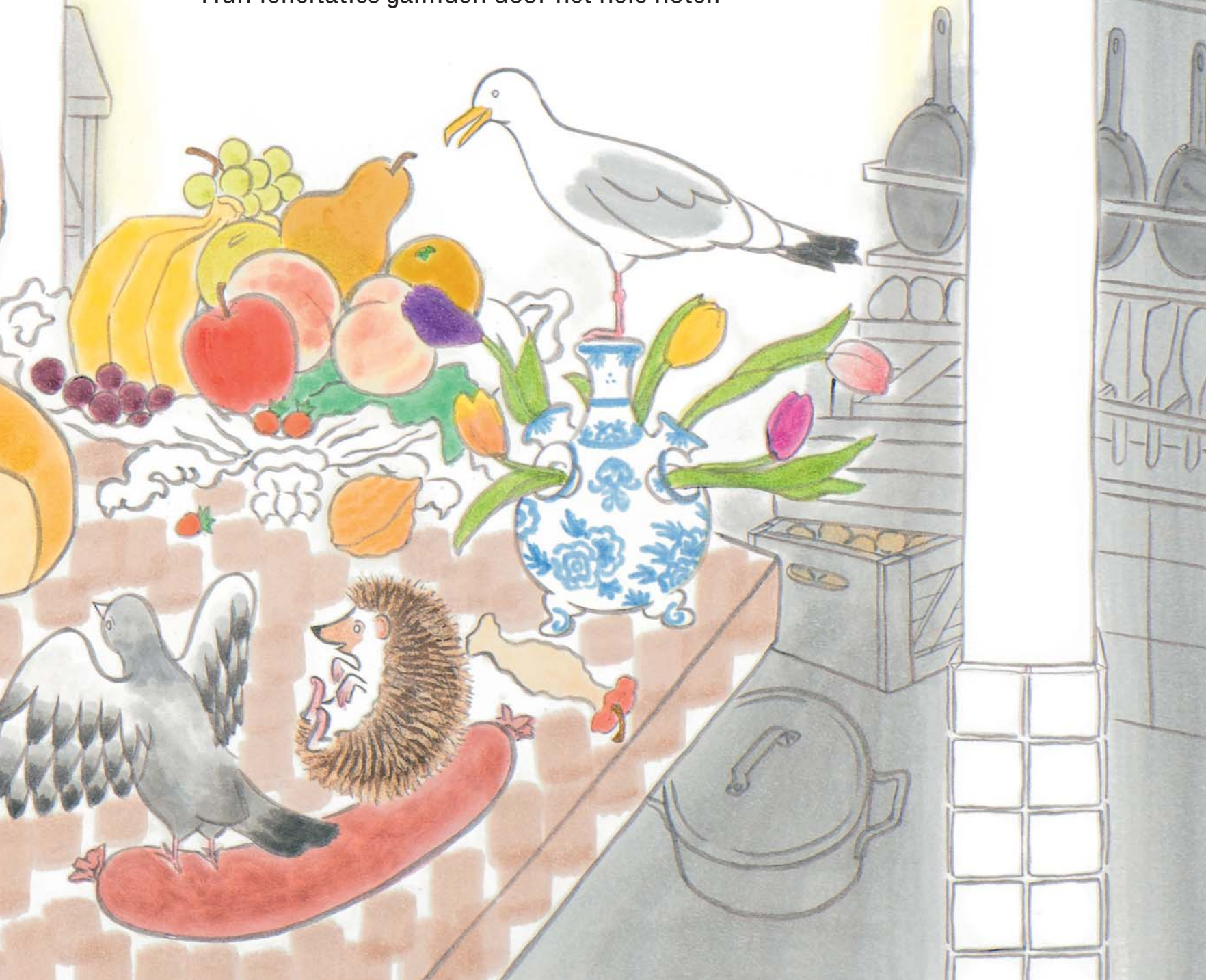
‘Iedereen is weg,’ snikte ze.
‘Ik heb overal gezocht. Ik vond alleen nog deze, in een bed.’
In haar armen hield Katja een pop vast.
Piep gaf haar een zakdoek en zei:
‘Als je wilt, mag je wel in mijn kamer komen wonen.’

Piep en Katja konden het al snel goed met elkaar vinden.

Op een avond met een glinsterende volle maan trouwden ze in de keuken van het hotel.
Alle dieren uit de buurt waren erbij.

'Gefeliciteerd! Lang zullen ze leven! Veel geluk!' Hun felicitaties galmden door het hele hotel.

Na verloop van tijd kwamen er steeds minder mensen naar het Lloyd Hotel en kregen Piep en Katja steeds meer muizenkinderen. Het hotel werd een muizenkasteel.

Er waren veel dingen die de muizenfamilie niet begreep. Waarom zouden de mensen niet meer komen? Zou er in de buitenwereld iets gebeurd zijn?